

něnské univerzitě, kterou jsem úspěšně absolvoval v roce 1961. To už je mnoho pochopil, že geografie nejen objevování nových ostrovů atd., ale že se zabývá celou řadou zajímavých oborů, jako je geomorfologie, klimatologie, hydrologie, apod. Tématem mojí absolventské práce byl historický vývoj a kartometrické hodnocení plánu města Brna.

Která to tedy jsou?

Měl jsem štěstí na vynikající učitele starší generace, z nichž je dnes většina považována za klasiky svých oborů. S řadou skvělých odborníků jsem se také setkal v Geografickém ústavu Československé akademie věd, kam jsem byl přijat po návratu z vojny v roce 1963. Načil jsem se zde nejen zodpovědnému, vědeckému přístupu k řešení problematiky přírodních procesů, ale také týmové práci. Rád vzpomínám na ročníkové studie s problematikou vlivu hromadné činnosti na životní prostředí v Podkrkonoší, dokumentaci stavu přírodního prostředí v souvislosti se zahájením téžby uranu na Českém Krasu, hraní speleologického průzkumu a výzkumu v Moravském krasu a jiné.

Jaký obor byl Vaši vědeckou doménou?

Myslím, že nejlépe jsem se cítil při řešení problematiky režimu a vlastnosti podzemních hvod, zejména krasových. Za dosažené výsledky v této oblasti jsem obdržel v roce 1973 zlatou medaili mezinárodní speleologické unie UNESCO. Jsem autorem několika desítek vědeckých a odborných prací, včetně spoluautorství několika knih.

Další skupinou problémů, kterou jsem se zabýval, a to dodnes, je inženýrská geologie, pro niž jsem zpracoval asi 700 odborných posudků. V tomto případě se jedná o posouzení geologického podkladu staveb nejrůznějšího určení, jako jsou například hotely, obchodní domy, přehrady, ale i podzemní stavby, vodojemy nebo hrázdítavy.

Jak jste se po této úspěšné vyrovnával s životem pomocného dělníka v Brněnských papírnách?

V sedmdesátém roce do mého profesního života zasáhla jako následek

společenských událostí roku 1968 tzv. „normalizace poměru“. Na jejím základě jsem byl spolu s některými kolegy z Geografického ústavu ČSAV bez jakéhokoliv zdůvodnění propuštěn. Časem se mi, z neoficiálních zdrojů, dozvídaly, že jsem v té době pracoval na projektu vysokým stupněm utajení (téžba uranu) a neměl mne kdo nahradit, tak jsem skončil až po jeho dokončení v roce 1975.

Život v dělnické profesi byl neročný zejména na psychiku, protože jsem se ráhle ocitl v prostředí se zcela odlišnou morálkou a životní filozofií. Ze šachového hlediska – byl jsem tehdy několikanásobným přeborníkem Brna a Jihočeského kraje – mně nejvíce komplikoval život trémenný provce, ale i tady se našel kolega s podobným osudem (bývalý učitel), který mně pomohl tyto problémy řešit.

Co do Vašeho života přinesla sametová revoluce?

Po nastupu Michaila Gorbačova do čela Sovětského svazu v roce 1985 bylo jen otázkou času, kdy a jakým způsobem dojde k uvolnění poměru i u nás. Proto, s radou každého, jsem tuto změnu privítal. Na další vývoj se však dívám trochu s rezervami (divoká privatizace, rozpad republiky atp.).

V osobním životě se mi dostalo jistého zadostiučinění v podobě profesní rehabilitace s nikoliv zanedbatelným finančním odškodněním, které jsem celé a s dobrým pocitem využil Dětské nemocnice v Brně.

Existuje něco, čeho v životě litujete?

V životě jako nedostatek pocitují s lábou z některých částech jazyků, i když možnost zdokonalovat se v tomto směru určitě byla. Svoje názory na společenský vývoj v této zemi však neměním, možná bych jen více přihlížel k životním postojům těch, před kterými je vyjadruji.

Jak žijete teď?

Bydlím v rodinném domku s bratrem (rodiče jeho dříve zemřeli), který je po sérii močkových příhod téžce zdravotně postižen, a tak je často upou-

tán na nemocníkův službu. Vážný zdravotní problém v loňském roce neměnil ani mne, ale zatím bez komplikací, takže stále aktivně hraji šachy a mohu se podílet na inženýrsko-geologickém překumu.

Život v Podolí mně celkem vyhovuje - postupně byly vybudovány sítě plynu, vodovodu, kanalizace; v naší části obce i zpevněné komunikace a chodníky. Větší či menší úpravy jsou patrné v celé obci.

*Děkujeme Vám za rozhovor
Jiří Čelkovský a Jan Rupp*

STRUČNÝ ŽIVOTOPIS

RNDr. Jan Píse se narodil v roce 1939 v Podolí. Základní školu navštěvoval v Podolí Léni, studoval na gymnáziu Brně na Klenové ulici. Přírodařeckou fakultu MU v Brně absolvoval v roce 1961. Po ukončení náročné vojenské služby byl přijat do Geografického ústavu ČSAV v Brně, ze kterého musel v rámci „normalizačních čistek“ v roce 1975 odejít.

Po kariéře pomocného dělníka u stroje na vlnitou lepenku v Brněnských papírnách nastoupil v roce 1988 do Státního projektového ústavu obchodu FMO ČSSR.

Po roce 1989 se vrátil do Geografického ústavu ČSAV, aby po jeho zrušení v roce 1993 přešel do Českého geologického ústavu MŽP ČR, kde pracoval až do svého odchodu do důchodu.